

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในบทที่ 4 และการอภิปรายผลการวิจัยในบทที่ 5 ทำให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำการศึกษาทั้งหมด ดังนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอสรุปภาพรวมผลการวิจัยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้ง โดยการนำเสนอในรูปแบบความเรียง ซึ่งจะขอกล่าวดังนี้

6.1 วัตถุประสงค์ทางการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึง ความคิดเห็นในด้านระดับความรุนแรงของอาชญากรรม และขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย ที่มีผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทำวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) การศึกษาค้นคว้าวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาค้นคว้า กฎหมาย ทฤษฎี บทความ ตลอดจนงานวิจัยทางวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

2) ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม

3) การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (Indepth Interview)

6.3 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน ในสถานีตำรวจนครบาล ที่สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม และทำการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมด จะนำไปคำนวณหาค่าทางสถิติ เพื่อวิจัยทางสังคมศาสตร์ คำนวณ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต จากนั้นจะนำมาประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยทำการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก (Indepth Interview) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัยต่อไป

6.5 สรุปผลการวิจัย

6.5.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 31.8 ปี โดยระดับการศึกษามีทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งที่เป็นโสด และสมรสแล้ว ในจำนวนใกล้เคียงกัน เป็นส่วนใหญ่ ในด้าน ยศ ตำแหน่ง เป็นเจ้าพนักงานตำรวจระดับชั้นประทวน ระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม ประมาณ 7.1 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยทำวิสามัญฆาตกรรมมาก่อน แต่มีความคิดเห็น ในทางที่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

6.5.2 ลักษณะการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

จากการศึกษาพบว่า ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติหน้าที่ และประสบเหตุอาชญากรรมที่อาจต้องมีการใช้อาวุธต่อสู้กัน จนเป็นเหตุให้อาชญากรถูกทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีอายุน้อย คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะใช้ดุลยพินิจหรือตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมจะมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุสูงกว่า 30 ปี ขึ้นไป ในด้านระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีระดับการศึกษาต่ำ คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูง คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี หรือสูงกว่า ในด้าน สถานภาพการสมรส พบว่า สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างทั้งที่ เป็น โสด (รวมถึง หย่าร้างแล้ว) หรือ กลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว

อยู่กินกันฉันสามีภรรยา (รวมถึง แยกกันอยู่ ด้วยเหตุผลการงาน) ส่วนใหญ่มีการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมไม่แตกต่างกัน ในด้าน ยศ ตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างที่มี ยศ ตำแหน่งในการทำงานต่ำ คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตั้งแต่ นายดาบตำรวจ ลงมา จะใช้ดุลยพินิจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ยศ ตำแหน่งในการทำงานสูง คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป ในด้านระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานมาก คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่ทำงานด้านงานปราบปรามอาชญากรรม ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป และ ระยะเวลาการทำงานน้อย คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่ทำงานด้านปราบปรามอาชญากรรม น้อยกว่า 10 ปี การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมไม่แตกต่างกัน ในด้านประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรมจะใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมอีกมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ในด้านความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จะใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมจะสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

6.5.3 ลักษณะความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่ต้องเผชิญ และขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง คือ อาชญากรรมที่มีโทษทางอาญาตามบทบัญญัติกฎหมายให้จำคุก ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป จะใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในระดับที่มากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงต่ำกว่า คือ อาชญากรรมที่มีโทษทางอาญาตามบทบัญญัติกฎหมายให้จำคุก ต่ำกว่า 10 ปี ลงมา และ การใช้อำนาจตามกฎหมาย เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด จะใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในระดับที่มากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

6.6 การอภิปรายผลการวิจัย

พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม คือ.

1. อายุของเจ้าพนักงานตำรวจ
2. ระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจ
3. ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าพนักงานตำรวจ
4. ประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ
5. ความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ
6. ระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจเผชิญ
7. ขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าพนักงานตำรวจ

6.7 ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการศึกษา ในส่วนของตัวแปรอิสระของภูมิหลังและลักษณะของเจ้าพนักงานตำรวจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ทำให้ทราบว่าในสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องประสบเหตุ จนอาจถึงขั้นทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายซึ่งมีเจ้าพนักงานตำรวจร่วมกันหลายคน นั้น เจ้าพนักงานตำรวจในระดับชั้นสัญญาบัตรจะเป็นผู้ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจที่รอบคอบในการทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจในระดับชั้นประทวน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่จริงของเจ้าพนักงานตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น กล่าวคือ หากเกิดเหตุอาชญากรรมที่อาจต้องมีการทำวิสามัญฆาตกรรม เช่น กรณีคนร้ายมีอาวุธ มีตัวประกัน หรือ อาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง ประเภท ปล้นทรัพย์ ฆ่าคนตาย เป็นต้น ในสถานการณ์ดังกล่าว การตัดสินใจในการระงับเหตุจึงควรให้ เจ้าพนักงานตำรวจในระดับผู้บังคับบัญชาสูงสุด ที่อยู่ในที่เกิดเหตุดังกล่าว เป็นผู้สั่งการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่าง ถูกต้อง รอบคอบ และบังเกิดผลที่ดีที่สุดในการปราบปรามอาชญากรรม

ในส่วนของคุณคิดเห็นในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น จากผลการวิจัยพบว่า อาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง และ การใช้อำนาจ

ตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด คือ พิจารณาถึงสถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นที่มีความแตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจมากขึ้นด้วย กล่าวคือ ในสถานการณ์อาชญากรรมที่ลักษณะการกระทำผิดของคนร้ายมีความรุนแรง โหดเหี้ยม โดยเฉพาะกรณีที่มีบุคคลที่สาม อาจเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ หรือประชาชน เสียชีวิตในระหว่างเกิดเหตุ โอกาสที่คนร้ายดังกล่าวจะถูกทำวิสามัญฆาตกรรมเป็นไปได้อย่างมาก

6.8 ข้อเสนอแนะในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

6.8.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม และขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย ที่ส่งผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม ข้อเสนอแนะ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจที่ต้องประสบเหตุการณ์อาชญากรรมที่อาจต้องทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย มีดังนี้

1) ด้านการใช้ดุลยพินิจ

ในความเป็นจริง จากสภาพที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องประสบเหตุอาชญากรรม ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การมีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย สภาพเหตุการณ์ที่ต้องพบกับงานที่เป็นอันตราย การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อจะตัดสินใจในการกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ยับยั้งคนร้าย หรืออาชญากรที่กำลังก่อสถานการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตเจ้าพนักงานตำรวจเอง หรือประชาชนผู้เกี่ยวข้องในขณะนั้น การใช้ดุลยพินิจ ควรที่จะต้องคำนึงถึงหลายด้าน ทั้งด้าน ระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ขอบเขตกฎหมายที่ได้ให้อำนาจหน้าที่ไว้ ผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นภายหลังที่ตัดสินใจกระทำการไปแล้ว รวมถึงสภาวะของคนร้าย หรืออาชญากร ที่ประสบนั้นอยู่ในภาวะแบบใด ผู้วิจัยเห็นว่า องค์ประกอบต่างๆ ที่กล่าวมา จึงมีส่วนประกอบในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน ในสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมดังต่อไปนี้

1.1) การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย เจ้าพนักงานตำรวจมิใช่กระทำเพียงแต่ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น แต่ต้องกระทำไป เพื่อป้องกันตนเองและความปลอดภัยของผู้อื่นเป็นสำคัญในการพิจารณา

1.2) การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมยังเป็นสิ่งที่กระทำได้ เนื่องจากอาชญากรรมที่ยังคงมีความรุนแรงสูง แต่ควรกระทำเป็นครั้งสุดท้ายในการระงับเหตุ ต่อเมื่อไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ ควรมีการไตร่ตรองก่อนการกระทำ รวมถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น

1.3) ในการทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น เป็นเหตุที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมนั้น ไม่มีกฎหมายที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ประสบเหตุ เป็นสิ่งในการพิจารณาตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ได้ให้อำนาจไว้

2) ในด้านผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับบัญชานั้นถือว่าเป็นผู้ที่มีส่วนในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นอย่างมาก เนื่องจากตำรวจนั้นมีระเบียบ วินัย ในการปกครองบังคับบัญชาตามลำดับชั้น แนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาจะเป็นผู้ที่กำหนดแนวทาง และ นโยบาย ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในสังคม หน้าที่ส่วนหนึ่งที่ผู้บังคับบัญชาควรที่จะต้องเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงการอบรม เพิ่มความรู้ด้านจริยธรรม คุณธรรม ต่างๆ ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามที่ชอบเขตตามกฎหมายได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจไว้ เพื่อให้การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในสังคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีเหตุการณ์ที่ผู้บังคับบัญชาอยู่ร่วมในเหตุการณ์อาชญากรรมนั้นด้วย การพิจารณาสั่งการต่างๆ จะต้องคำนึงถึงผลได้ผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นในการสั่งการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อการระงับเหตุ ก่อนที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายในเหตุการณ์นั้นๆ

3) ในด้านตัวของเจ้าพนักงานตำรวจ

เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่า ในการปฏิบัติหน้าที่นั้นต้องปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง มีคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปราบปรามอาชญากรรมที่อาจต้องตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ โดยการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ต้องเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงกับตัวเจ้าพนักงานตำรวจ หรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ตามแต่สถานการณ์ที่ประสบแม้ไม่มีขอบเขตที่แน่นอนว่าอันตรายใดๆ ที่เจ้าพนักงานตำรวจสามารถใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมได้ หากสามารถที่จะระงับเหตุด้วยการไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมได้ ก็จะต้องถือว่าเป็นสิ่งที่ควร โดยใช้กระบวนการยุติธรรมเป็นผู้ที่จะตัดสินลงโทษคนร้าย หรืออาชญากร ตามความผิดที่ได้กระทำลงไป การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในสังคม

4) แนวทางของกระบวนการยุติธรรม

จากผลการวิจัย ที่เกี่ยวกับความคิดเห็น ในด้าน ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม และ ขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม แนวทางของกระบวนการยุติธรรมทั้งด้านศาล อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ และ กรมคุมประพฤติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญ ควรมีการปรับเปลี่ยนแนวทางบทบัญญัติของกฎหมายให้มีความเหมาะสมที่ใช้ได้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง เพราะหากกฎหมายบางข้อที่กำหนดไว้ นั้น ในความเป็นจริงไม่สามารถที่เจ้าพนักงานของรัฐจะสามารถปฏิบัติได้ตรงตามข้อบัญญัติกฎหมายที่กำหนดไว้ ในการปฏิบัติจริงก็อาจจะพยายามที่จะหาแนวทางปฏิบัติอื่น เพื่อที่สามารถจะกระทำได้ตามแนวทางของกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นการกระทำที่ค่อนข้างที่จะล่อแหลมต่อสิทธิมนุษยชน และการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานเกินขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดไว้ และเป็นสิ่งที่กระทำต่อบุคคลอื่นจนเสียชีวิต ดังนั้น แนวทางในการปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจควรมีการกำหนดให้แจ่มชัด แน่นนอน มีความชัดเจนมากกว่ากฎหมายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะได้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

6.8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1) ในการศึกษา เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) คือ การรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างเท่าที่จะหาได้ครบตามจำนวนต้องการ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ เนื่องจากการทำงานของเจ้าพนักงานตำรวจ ด้านงานสืบสวน จะปฏิบัติหน้าที่ โดยแบ่งการทำงาน เป็นช่วงเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ จึงไม่สามารถพบกลุ่มตัวอย่างได้ครบถ้วนทุกคน ก่อนทำการเก็บ รวบรวมข้อมูล จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้บางส่วนอาจได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนเท่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการนัดหมายกับผู้ตอบแบบสอบถาม หรือผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน จะได้ไม่เสียเวลา และได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

2) เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำ วิสามัญฆาตกรรมมาก่อน การใช้ตุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมบางกรณี อาจจะไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานจริงมาก่อน ฉะนั้น การตัดสินใจตอบข้อมูลในแบบสอบถาม อาจไม่ได้ความสมบูรณ์มากนัก ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปจึงจะทำวิจัยมานุษยวิทยา โดยทำการวิจัยแบบเจาะลึกข้อมูลของเจ้าพนักงานตำรวจที่มีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียด ตลอดจนมุมมอง ความรู้สึกต่างๆ ภายหลังจากทำวิสามัญฆาตกรรม ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น

3) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจ ในหน้าที่งานด้านอื่น เช่น งานสายตรวจ งานจราจร เป็นต้น หรือเจ้าพนักงานตำรวจที่ปฏิบัติ หน้าที่ในต่างจังหวัด เพื่อศึกษาว่า การใช้ตุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในส่วนอื่นๆ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร

4) ควรทำการศึกษาอุปสรรค ข้อขัดข้อง และปัญหาในด้านต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ เมื่อต้องประสบเหตุอาชญากรรม เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) ควรทำการศึกษา มุมมองจากบุคคลในหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม รวมถึง ประชาชน ต่อ กรณีเจ้าพนักงานตำรวจทำวิสามัญฆาตกรรมว่ามีความคิดเห็นเป็นอย่างไร